

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám a Földművelésügyi Minisztérium támogatásával készült.

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XVIII. évfolyam
2017. július

Hivatalosan is megalakult a MA-HAL

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) május 29-ei közgyűlésével – no meg azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék június 12-ei végzésével bejegyezte az új szervezetet – végleg lezárult a múlt, s az összeolvadás folyamata befejeződött. A közgyűlésen mindkét szervezet – a Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége (MAHAL) és a Magyar Akvakultúra Szövetség (MASZ) – elfogadta elnöki beszámolóikat, így, a törvényi kötelezettségeknek eleget téve, immár az új szakmaközi szervezet döntött a napirendi pontokban.

zat versenyképessége. Nemcsak hazai, hanem nemzetközi szinten is együtt dolgozik a kamara az ágazat képviseletével, hiszen az Európai Unió Akvakultúra Tanácsadó Testületébe delegálták *Kucska Balázs*-t, a Kaposvári Egyetem tanszékvezetőjét. A NAK a problémák megoldásában is segít, többek között az ágazat mellé állt a vízkészletjárulék-díjak mérséklése érde-

A közgyűlés első része a két szövetség önálló beszámolóinak az elfogadásával telt. *Szathmári László*, a MAHAL igazgatója elmondta, hogy a MAHAL költségvetési mérlege kezelhetően negatív eredménnyel zárult, melynek okait az igazgató ismertette. *Váradi László*, a MASZ elnöke a szövetség elmúlt évi mérlegét ismertette elmondta, hogy nulla eredménnyel zárták az elmúlt gazdálkodási évet. Miután mindkét szervezetben elfogadták az elnöki beszámolókat és pénzügyi mérlegeket, *Szabó Krisztián*, a Dinnyési Tógazdaság Kft. ügyvezetője számolt be a cég elmúlt évi tevékenységéről. Az ügyvezető mondanóját úgy összegezzük, hogy Dinnyésen jobb eredményt ért el tavaly, mint az előző évben. Az idei év gazdálkodási alapjai is rendben vannak.

Mikó András ügyvéd ismertette a Fővárosi Törvényszék 7.Pk.60.025/2017/11. számú végzésének megfelelően, módosított alapszabály a módosításokkal érintett rendelkezéseit. A módosítás nem lényegi, csupán kisebb pontosításokat tartalmazott, így a közgyűlés elfogadta a szakmaközi szervezet alapszabályának módosítását. Döntöttek a küldöttgyűlés résztvevői arról, hogy a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet rövidített és idegen nyelvű elnevezése ezentúl MA-HAL és Hungarian Aquaculture and Fisheries Interbranch Organisation lesz.

Németh István, a MA-HAL elnöke bejelentette, hogy a szakmaközi szervezet nevében új stratégiai együttműködé-

Forró: Hajtun György

A közgyűlés elnöksége: Mikó András ügyvéd, Németh István elnök, Szűcs István általános elnökhelyettes, Györffy Balázs NAK-elnök

si megállapodást kíván kötni a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával, amely szándékot a NAK elnöke, *Györffy Balázs* személyesen is megerősített. Ugyancsak stratégiai megállapodást kíván kötni a MA-HAL a Földművelésügyi Minisztériummal, és a NÉBIH-hel is.

Györffy Balázs azzal köszöntötte az új szervezet közgyűlését, hogy a NAK elkötelezett híve a halászati ágazatnak, mivel az ágazat szereplői is tagjai a kamarának. A MAHOP-pályázatok megnyitásával lehetőség nyílt az ágazat fejlesztési elképzeléseinek a megvalósítására, s a kamara is abban érdekelt, hogy minél több pályázat pénzüsségeit használja fel hatékonyan az ágazat, mert így javulhat az ága-

kében. A NAK ugyancsak „besegített” az élőhal és az elsődlegesen feldolgozott hal 27 százalékos áfájának 5 százalékra történő csökkentési folyamatába, és arra is kitért az elnök, hogy a NAK szeretné, ha az élelmiszerek teljes körére vonatkozhatna az áfacskökkentés. Ennek érdekében *Varga Mihály* gazdasági miniszterrel is tárgyalásokat folytat *Györffy Balázs*.

Tartalmas előadást tartott *dr. Mihalics Vivien* osztályvezető (Miniszterelnökség, Agrár-vidékfejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkárság, Halászati Alapok Osztály), amelyben a MAHOP végrehajtását ismertette az irányító hatóság tevékenységén keresztül.

H. GY.

Jó kérdésekre keresik a jó válaszokat

Az Agrárgazdasági Kutató Intézet (AKI) évek óta tagja a halászati érdekképviseleti szervezeteknek (MAHAL, MASZ), és a tavaly megalakult Magyar Akvakultúra és Halgazdálkodási Szakmaközi Szervezetben is megerősítette a tagságát. Az AKI sok segítséget nyújtott a MAHAL-nak a fehér könyv összeállításában, hiszen a hazai és a nemzetközi haltermelés eredményeit, piaci információit évről évre az intézet biztosítja. Juhász Anikóval, az AKI főigazgatójával nemcsak az intézet halas vonatkozásairól, hanem egyéb tevékenységeiről is beszélgettünk.

• **Főigazgató asszony, érdemes személyes kérdéssel kezdenünk a beszélgetést, hogy a tagság is megismerje Önt. Mióta dolgozik az AKI-ban és hogyan érzi magát mint főigazgató?**

– 1997-ben léptem be az AKI-hoz, és két éve, éppen április elsejével – ez nem volt áprilisi tréfa – neveztek ki főigazgatónak. S hogy érzem magam ebben a székben? Körülbelül úgy, mint – aktuális hasonlattal élve – anyukaként, aki alapvetően rendkívül büszke a családjára, de kár lenne tagadni, hogy nagyon sok munkával jár a család ellátása, és néha, minden igyekezet ellenére, egymás idegeire megyünk. Az intézetben közösen egy fejlődési folyamatot élünk át: nekem több türelmet kell tanulnom, a kollégáknak pedig a folytonos változáshoz történő alkalmazkodás képességét.

• **Szóljunk az intézetről, amelynek igen patinás a múltja!**

– Valóban, igen gazdag a múlt. Az intézetet több mint hatvan éve alapították, bár az elődök még régebről, már a múlt század első évtizedeiből is hagytak maguk után értékes kiadványokat. Azt gondolom, hogy a mai feladataink hatékony ellátása szempontjából rendkívül fontos ez az intézményi múlt, emlékezet. A múltból ránk maradt tudás megóv minket attól, hogy mindig mindent újra ki kelljen találnunk, így gyorsabban lehet haladni. Az AKI általános filozófiájában nagyon fontos az, hogy mi szakpolitikai döntés-előkészítést végzünk, s ennek nincsenek pozitív vagy negatív előjelei. Szakpolitikai kérdésekre adott javaslatpációink vannak, amelyeket tényekre alapozva dolgozunk ki, és amelyeknek a következményeit igyekszünk a lehető legpontosabban bemutatni. A mi feladatunk eddig tart. A döntéshozók – legyenek azok közigazgatási szereplők vagy gazdálkodók – feladata pedig az, ami ez előtt és után kell, hogy történjen, mivel a döntés az ő dolguk és felelősségük.

• **Mennyire támaszkodnak a döntéshozók az Önök információira?**

– Nagyon. Kedvenc példám a Mezőgazdasági Kockázatkezelési Rendszer (MKR), amelyben az összes szereplő beérkező közigazgatási adatait látjuk, amelyek feldolgozása a mi feladatunk, és ami alapján minden évben javaslatokat kell tennünk a rendszer fejlesztésére. Itt kifejezetten sok sikerélményünk van. Noha a rendszer működése még közel sem tökéletes, folyamatosan fejlődik, és néhány éven belül eléri azt, amit évekkel ezelőtt megálmodtunk. Tavaly részt vettem egy uniós bizottság munkájában, amelynek során az uniós kockázatkezelési rendszerekről is információt gyűjtöttek. Büszkén mondhatom, hogy minden létező hibája ellenére Spanyolországban kívül egyedül Magyarországon működik országos lefedettségű, több ágazatra kiterjedő kockázatkezelési rendszer, a többi országban vagy szektorális jelleggel, vagy regionálisan működik.

• **Az adatgyűjtés és a kutatás elég sok pénzbe kerül. Önök hogyan tudják ezt a kérdést megoldani?**

– Szerencsénk van abban, hogy ma már az információs igazgatóságunk működését, amely az AKI alapadatvagyonát adja, azaz a statisztikai adatgyűjtést, a teszttüzemi rendszert és a piaci árinformációs rendszert a magyar állam és az Európai Bizottság teljes mértékben finanszírozza. Ez nem mindig volt így, de két

éve már biztosított ezen adatok előállításának anyagi háttere, ezért nekünk nem kell a közadatokkal úgymond kereskednünk. Az adatgyűjtés mellett minden évben elkészítjük a kutatási munkatervünket is. Ezek azok az elemzési és kutatási feladatok, amelyeket a Földművelésügyi Minisztérium számára végzünk. Ezt a tevékenységünket azonban már közel sem finanszírozza teljes mértékben a központi költségvetés. Ugyanakkor ez jó is így, mert ezáltal nem kényelmesedünk el, hiszen rá vagyunk kényszerítve arra, hogy a hazai és nemzetközi kutatási pályázatokba is bekapcsolódjunk.

• **Fontos-e az AKI-nak a halászati ágazat?**

– Hogyne volna az. Elsősorban azért, mert vannak olyan kicsi ágazatok, amelyeknek stratégiai szerep jut a nemzetgazdaságban, mivel stratégiai erőforrások fölött rendelkeznek. Ilyen az erdészet és a halászat, ugyanis ezek a talajjal, a vízzel, a levegővel is gazdálkodnak, illetve ezek állapotát befolyásolják. Ez esetben nemcsak a gazdasági tényezőket indokolt vizsgálni, hanem a gazdálkodás környezeti hatásait is, s akkor még nem beszéltünk arról, hogy milyen ökoszisztéma-szolgáltatásokat is végez a két ágazat, amelynek az eredményeit a többi ágazati szereplő is élvezi. Nos, ez a terület annyira stratégiai kérdéssé vált az agráriumban, és így az AKI-ban is, hogy az utóbbi két évben külön kutatási csoportokat is létrehoztunk a vizsgálatukra: immár egy néhány fős, de elkötelezett természeti erőforrás, illetve akvakultúra-kutatási csapattal dolgozunk.

• **Egy tógazdaság jelentősen hozzájárul a mikroklíma javításához, a biodiverzitás fenntartásához. Jó volna, ha az európai döntéshozók is jobban elismernék ezeknek a szolgáltatásoknak a jelentőségét, értékét.**

– Mi, ahogy már említettem, a tényalapú szakpolitikai döntés-előkészítésen dolgozunk, aminek éppen az a célja, hogy ilyen témákban hiteles képet nyújtson a hazai és a nemzetközi döntéshozóknak. Mindennek az alapja azonban a megbízható, jól használható adatbázis kialakítása. Ilyen információs rendszer létrehozására nyertünk el uniós forrást, a munka beindításáról sajtónyilvános konferenciát rendeztünk, s a Halászati Lapok is beszámolt róla. Első lépésként tehát jó adatokat kell összegyűjtenünk, s ezekből az adatokból juthatunk el az elemzésig, ami aztán akár egy nemzetközi tárgyaláson is

elfogadottan támasztja alá, hogy mi mibe kerül a gazdálkodónak. Erre az információ rendszerre alapozva készülhet majd el az a támogatáspolitikai javaslat, amivel elismerhetik a tógazdaság szolgáltatási tevékenységét, azt, hogy elviselik a madárkárt, élőhelyet tartanak fenn, és sorolhatnám tovább. A kérdésében azonban éreztem azt is, hogy a társadalomnak is el kellene ismernie a mezőgazdaság támogatásának jogosságát. Fontos ez azért is, mert a támogatáspolitikai forrásokért komoly verseny kezdődött az EU-ban, hiszen a Brexit és a 2020 utáni időszakra készül mindenki. A közös forrásokért folyó versenyben új elem is megjelent, nevezetesen hogy a migrációs társadalmi problémák kezelésére keresnek forrásokat. *Phil Hogan* agrárbiztos szerint a Közös Agrárpolitika forrásait akkor tudjuk megőrizni, ha bebizonyítjuk az agrárágazat társadalmi, ezen belül is környezeti hasznát. Ebben a feladatban aktív szerepet vállalunk, viszont a társadalom széles körű tájékoztatása már nem csak a mi kompetenciánk. Ami viszont feladatunk, az ágazat kutatási és innovációs igényének nemzetközi szintű képviselése, mert az akvakultúra, különösen az édesvízi akvakultúra témái rendszeresen gazdasági és társadalmi jelentőségűktől messze elmaradva kerülnek be vagy maradnak ki az EU kutatási alapjának, a H2020-nak a pályázati kiírásaiból. Általában mindent visznek az óceáni és tengeri kutatási témák. Ezért indítottuk el a V4-tagállamokkal, de ma már az egész kelet-közép-európai régióra kiterjedő kezdeményezésünket a tudásalapú agrárgazdaságért: BioEast néven működve összehangolt és folyamatos lobbitevékenységet folytatunk azért, hogy a régióknak számára fontos kihívásokra – így az édesvízi akvakultúrára is – megfelelő kutatási forrásokat allokáljanak Brüsszelben. A nemzetközi lobbizás nem egyszerű feladat, szoros együttműködésben dolgozunk az FM, a NAK, és az NKFIH szakértőivel, valamint a hasonló pozícióban dolgozó kelet-közép-európai kollégákkal. Az akvakultúra ágazat szakértői, a SCAR Fish és a NACEE képviselői a legaktívabb támogatóink közé tartoznak, innen is szeretném megköszönni a munkájukat. Bevallom, az elmúlt időszakban nagyon sokszor éreztük úgy, hogy elég volt, minden közös erőfeszítésünk ellenére sem vesznek komolyan minket, feladjuk. Szerencsére nem tettük, és így két év munka után elkezdtek jönni az eredmények, ma már egyenrangú tárgyalópartnernek tekintik a Bizottság a BioEast kezdeményezést. Nem szeretném elkiabálni, de talán sikerül egy új akvakultúra-témát is beemeltetnünk a 2018–2020 közötti H2020 pályázati kiírások közé. Az

előkészítő munkán és a lobbizás nagyján túl vagyunk, most a döntésre várunk.

• **Reméljük a legjobbakat a nemzetközi szerepléshez. Térjünk vissza a MAHOP-hoz, szóljunk a testüzmű rendszerrel, illetve az adatgyűjtési projektről!**

– A testüzmű rendszert az EU azért hozta létre, hogy a KAP-források felhasználását nyomon követhesse. Ez a rendszer arra is jó, hogy ha támogatáspolitikai oldalról bedobunk egy követ a vízbe, akkor a rendszer modelljei kimutassák, hogy uniós, tagállami, regionális vagy üzemi szinten milyen hullámokat vet az a bizonyos kő, s ezzel gátat szabhat a bizottsági ötleteknek. Akinek nincs ilyen rendszere, annál az erősebb tagállamok lobbija győz; egyelőre az akvakultúra is ilyen helyzetben van. A MAHOP adatgyűjtési projektjében viszont szeretnénk ezen változtatni, és létrehozni egy halgazdasági költség-jövedelem-gyűjtő rendszert a KAP testüzmű rendszerének mintájára. Látszólag sok pénzről van szó, viszont a MAHOP projektünkben sok egyéb feladatot és nagy lehetőséget is kaptunk az ágazat számára. A forrás nagyságával kapcsolatban el kell mondanom, hogy a Bizottság az adatgyűjtésre minden tagállamban egységesen, arányosan és kötelezően elkülönített forrást, így ezzel a projekttel nem kötöttünk le gazdálkodói beruházásra is költhető forrásokat, ezt mindenképpen adatgyűjtésre kell fordítani hazánknak. Kicsit mi is igazságtalannak érezzük ezt a bizottsági döntést, ezért úgy terveztük meg ennek az összegnek a felhasználását (650 millió forintról van szó), hogy a kialakított információs bázis a lehető legtöbb célt szolgálhassa, nemcsak az államét és a Bizottságét, hanem a gazdálkodókéit is. Többek között alkalmas lesz arra, hogy összehasonlító – úgynevezett benchmark – adatokat szolgáltatson vissza a termelőknek, amelynek alapján a gazdálkodó eldöntheti, hogy ő hol áll a versenyben és a gazdálkodását mely területein érdemes fejlesztenie.

• **Mi kell ahhoz, hogy sikeres legyen a projekt?**

– Mint mindenben, itt is kettőn áll a válasz: jó információs rendszert csak együttműködő adatszolgáltatókkal lehet létrehozni, ugyanakkor nekünk arra kell törekednünk, hogy a lehető legfelkészültebben kérdezzünk. Ezért a projektbe bevontunk gyakorló akvakultúra-szakértőket, akik abban segítenek minket, hogy szakmailag jó kérdőívek születhessenek, ezzel megkönnyítve a jó gazdálkodói adatszolgáltatást. A kérésünk viszont az, hogy a halgazdaságok működjenek együtt velünk, minél többen, és minél pontosabban töltsék ki a kérdőíveket.

• **Van-e kellő bizalom a kérdőív kitöltéséhez?**

– Jó lenne, ha volna. El kell oszlatnom egy tévhitet a testüzművel kapcsolatban: minden adatszolgáltató anonim marad, köztünk és az adatszolgáltatók között könyvelő irodák közvetítenek, így nem tudjuk beazonosítani a gazdaságokat, a könyvelő irodák viszont helyben működnek, és olyan gazdálkodókat választanak ki, akiknek ismerik a működését és akik hajlandók az önkéntes adatszolgáltatásra.

• **Tud-e fizetni az AKI az adatszolgáltatónak, a gazdálkodónak?**

– Látni kell, hogy az említett 650 millió forintnak csak kis része fordítható a halgazdálkodás testüzmű rendszerének kiépítésére és fenntartására, a forrásból számos egyéb adatgyűjtést és elemzést kell finanszíroznunk. Említettem, hogy önkéntes az adatszolgáltatás. Stratégiai döntés eredménye, hogyan miként működünk együtt a testüzművel szolgáltatókkal. Mi sok évvel ezelőtt úgy építettük ki a testüzmű rendszerünket, hogy épp az adatvédelmi szempontok miatt nem a gazdálkodóval, hanem az adatgyűjtő könyvelő irodával állunk szakmai és pénzügyi kapcsolatban, mi magunk az adatok ellenőrzését, feldolgozását és brüsszeli feltöltését végezzük. Így a könyvelő irodák maguk dönthetik el, hogy az általunk meghatározott adatkört hogyan szerzik be. Mi ebbe a kapcsolatrendszerbe nem szólunk és nem látunk bele, viszont azt tudjuk, hogy jellemzően nem fizetnek az adatszolgáltatásért.

• **Végezetül arról kérdezem, hogy jó lépés volt-e a szakmaközi szervezetté alakulás.**

– Szerintem igen, mert a szakmaközi szervezet uniós szinten nagyon fontos intézmény. Március végén tartott a Bizottság egy tanácskozást, amelyen a szakmaközi szervezetekről készült uniós felmérést vitatták meg. *Szabó G. Gábort*, a hazai agrárszövetkezés és együttműködés kutatóját ajánlottam előadóként, aki így bemutathatta a magyar gazdálkodók együttműködési készségéről készült kutatás eredményeit, és két hazai szakmaközi szervezet működését is (FruitVeB, Tej Terméktanács). Nagy sikere volt az előadásának, miként nagyon érdekes jó gyakorlatokat hallhattunk a többi tagországból hozott esettanulmányokról készült előadásokban is. A megbeszélést annyira nagy érdeklődés követte a tagállami szakértők részéről, hogy a Bizottság ígérete szerint lesz folytatása, vagyis lesz mód arra, hogy más hazai szakmaközi szervezetek, akár a MA-HAL is bemutatkozhatson, és bekapcsolódjon ebbe a nemzetközi párbeszédbe.

HAJTUN GYÖRGY

Több mint tudományos tanácskozás

A Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ szarvasi Halászati Kutatóintézete idén június 13–14-én már 41. alkalommal adott otthont a Halászati Tudományos Tanácskozásnak. Ezzel az ágazaton belül HAKI-napokként ismert konferencia átlépte a negyedik x-et. A tanácskozás a tudományos aspektusa mellett az ágazati szereplők találkozási pontjaként is szolgál. A kétnapos előadássorozaton egyúttal lehetőség nyílik arra, hogy a résztvevők megismerhessék a legújabb kutatási eredményeket. A tanácskozáson egyaránt jelen voltak a gazdálkodók, a kutatás, valamint az oktatás szakemberei, az egyetemi hallgatók és doktoranduszok, de az ágazat életében fontos szerepet játszó külső partnerek is, többek között a nemzeti parkok és a vízügyi igazgatóságok képviselői.

A résztvevőket Halasi-Kovács Béla, a NAIK Halászati Kutatóintézet június 1-jével kinevezett igazgatója köszöntötte. A HAKI új intézetigazgatója beszédében kiemelte, hogy az alapvető feladatok mellett a kutatóintézet kiemelt célja lesz az alkalmazott kutatások végzése, illetve azok eredményeinek rövid időn belüli átadása a vállalkozásoknak hatékonyabb tudás- és technológiatranszfer alkalmazásával. Hangsúlyozta továbbá, hogy a HAKI csak akkor lehet sikeres a hazai ágazati fejlesztés területén, ha évtizedes kapcsolatait felélesztve újból nagyobb szerepet vállal a nemzetközi kutatás-fejlesztési és innovációs programokban, megerősítve kelet-európai regionális kutatóközpont szerepét. Emlékeztetett rá, bár kb. két évtizede vesz részt a HAKI-napokon, első ízben érte az a megtiszteltetés,

Gyuricza Csaba, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ (NAIK) főigazgatója elmondta, hogy eddigi szakmai tevékenysége valamilyen formában mindig kapcsolódott a halászathoz, jelenleg pedig a NAIK tizenkét kutatóintézete közül az egyik, nevezetesen a HAKI fogja át ezt a szakterületet. Fő célkitűzéseik között a gyakorlatorientált kutatások szerepelnek, és úgy érzi, az új kinevezett igazgató is elkötelezett ebben az irányban. Hangsúlyozta: három dolgot kért tőle: törekedjen az intézet hazai és nemzetközi hírnevének visszaállítására, a kutatásokat az ágazati igények határozzák meg, illetve az ágazati szereplőkkel napi kapcsolatot ápoljanak. A főigazgató szerint kutatás-fejlesztés és innováció nélkül érdemi gazdasági növekedés nem lehetséges, a halászat területén sem.

hogy megnyithatja. Hozzátette, bízik benne, hogy jövőbeni tevékenysége mind a kutatóintézet, mind pedig a halászati ágazat fejlődését szolgálja. A munka során alapvető cél a kutatóintézet meglévő, több mint 100 éves hagyományainak megőrzése és az értékek továbbfejlesztése. Az intézményi munkát „közelebb kell hozni” az ágazat fejlesztési elképzeléseihez, és ennek megfelelően a kutatási tevékenység mellett kiemelten fontos az innováció és a szaknácásadás – mondta az újonnan kinevezett intézetigazgató.

Ugron Ákos Gábor, az FM állami földért felelős helyettes államtitkára úgy fogalmazott, az ágazat méreteiben ugyan nem, hírneve alapján azonban mindenképp nagyoknak mondható. Külföldön is sokan kíváncsiak a magyar szakemberek tudására, amiből az következik, hogy a halgazdálkodásnak van jövője. A számadatakról szólva elmondta, 2010–15 között az üzemelő halastóterületek majdnem 5 százalékkal, az étkezési-hal-termelés 25 százalékkal, az intenzív üzemi étkezési-hal-termelés közel 60 százalékkal nőtt.

Az aktualitásokról szólva utalt arra, hogy elfogadták a legújabb törvénymódosításukat. Ez tartalmazza a haltermelő létesítmények működési feltételeinek javítását, illetve a bemutatási és ökológiai célú halászat engedélyezését. A módosítás számos felhatalmazó rendelkezést is magába foglal, köztük az akvakultúras termelés végrehajtási rendeletének megalkotását. Említette a január 1-jétől bevezetésre kerülő törvényt is, melynek értelmében a hal áfája 5 százalékra csökken.

Szépe Ferenc, az FM főosztályvezetője nyomatékosította: a rendezvény nemcsak egy magas színvonalú tanácskozás, hanem egy közösségformáló esemény is. Úgy látja, hogy az ágazat előtt álló feladatok sokoldalúak és egyre összetettebbek. Az egyike ezeknek a világ egyre dinamikusabbban növekvő lakossága számára az élelmiszerbiztosítása, ezen belül is a fehérjéé. Ebben szerinte az édesvízi akvakultúrának mindenképp kiemelt szerepe lesz.

Végül Kulcsár László, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Békés megyei elnöke arról beszélt, hogy a megye a természetes vizek hazája, a tanácskozás pedig ennek egyik ékessége. Úgy látja, hogy a táplálkozás terén előtérbe kell hozni a halfogyasztást, és minél szélesebb kör számára elérhetővé kell tenni a halat és a haltermékeket.

A tanácskozás plenáris ülésével kezdődött, ahol első előadónak Réczey Gábor, Magyarország EU Állandó Képviselőjének munkatársa a halászatot érintő európai uniós folyamatokról tartott tájékoztató előadást az ágazati szereplők számára. Szűcs István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) általános elnökhelyettese előadásában a halgazdálkodási ágazat jelenlegi helyzetének értékelésén túl bemutatta az ágazatot problémáit, kihívásokat és lehetőségeket. A harmadik plenáris előadásban az ágazat statisztikai adatgyűjtéséről és ennek keretrendszeréről adott tájékoztatást Juhász Anikó, az Agrárgazdasági Kutató Intézet főigazgatója. A kétnapos szekcióülések témakörei felölelték az innovatív akvakultúra-fejlesztést, az állategészségügyi kérdéseket, a haltakarmányozás és a haltermelés gazdasági és társadalmi vonatkozásait. A konferencia egyik kiemelt témája volt a koi-herpeszvírus kérdésköre. A HAKI-napok előadásainak és posztereinek anyaga teljes terjedelemben megtalálható a rendezvény honlapján: <http://hakinapok.haki.hu>.

BOZÁNNÉ BÉKEFI EMESE

Autószerelőből lett elkötelezett halász

Először jártam Tamásiban Békés Ferencnél, ahol egy olyan tógazdaságot láthattam, ahol a múlt, a jelen és a jövő is kirajzolódik. A nyolcvanhektáros gazdaságot (amely 17 tőegységből áll össze) Békés Ferenc őstermelőként üzemelteti, így nem csoda, hogy hajnaltól késő estig teszi a dolgát: hajnalban eteti a halakat, nap közben kiszolgálja a vevőit, és ellátja a tavak körüli napi teendőket. Mindenre kiterjed a figyelme, mert segítséget csupán az élettársától, Bozsik Máriától és egy halász kollégától, Tóth Sándortól kap.

Békés Ferenc a családi házában fogadott, ahol a szülőkkel közös háztartásban éltek, illetve élnek. Az édesapa, a néhai Békés Ferenc neve közismert a magyar halásztársadalomban, négy éve, hogy elment közülünk, s nagy úrt hagyott maga után. (Róla illik tudni, hogy vérbeli halászként Fekete István tanítványának vallotta magát, és a gyermekkori irodalmunk meghatározó könyvei ott sorakoznak ma is a könyvespolcon, mégpedig az írótól dedikáltan.) Ezt az úrt a fia, ifj. Békés Ferenc igyekszik betölteni. Békés Ferencről viszont megtudtuk, hogy az eredeti szakmája autószerelő, ami azért jó, mert ha a halszállító kocsival műszaki probléma adódik, akkor nem jön zavarba, és nem kell azonnal kihívnia a sárga angyalt. A halászelet már gyerekkorában vonzotta, mivel a tóparton nevelkedett, ugyanis Tamásitól néhány kilométerre, Fürgeden laktak, ahol ma is folyik haltermelés, és meghatározó része a 80 hektáros tógazdaságnak.

Az autószerelői szakmát tulajdonképpen Feri papa főnöke miatt tanulta meg az ifjú Békés Ferenc. A főnök ugyanis azt mondta, hogy „bolond, aki sáros, miért nem tanulsz másik szakmát?” Tamásiban 1976-ban megépült a családi házuk, így Békés Ferenc a tamási Béke Tsz-ben autószerelőként indult el a nagybetűs életben. Békés Ferenc tizenkét évet töltött el a szakmájában, és voltak még kisebb kitérők, amíg váltott, és belépett a halasok közé. A Bikali Állami Gazdaságban már a halászati ágazatban helyezkedett el. Az édesapja is felkarolta, mígnem 1994-től őstermelőként maga is halassá vált. Igaz, hogy nem végzett iskolai tanulmányokat, de kiváló tanítómesterei voltak, akiktől elleshette, megtanulhatta a szakma csinát-bínját. Az autószerelés már a múlté.

Ma már a haltermelés biztosítja a család megélhetését. A 80 hektáros tógazdaság saját tulajdonban van, amely mellé még 20 hektárt bérel, így összességében száz hektáron gazdálkodik. A tavak 25 kilométeres körzetben helyezkednek el, így naponta jól be kell osztani az időt ahhoz,

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Békés Ferenc: a halász élet már gyerekkorában vonzotta, mivel a tóparton nevelkedett

hogy mindent elvégezzenek. A tavak nagysága 1,5 hektártól 23 hektárig terjednek, de az egyik völgyben 4, a másikban 3 halastó található, mindegyik völgyzáró gátas rendszerben üzemeltethető. A 25 kilométeres kör ugyan nem nagy, de nehéz a tavakat megvédeni, nemcsak a madárkártól, de a rapsicoktól, orvhorgászoktól is.

Egy tógazdaságot fenntartani és üzemeltetni őstermelőként nagy kihívást jelent. Békés Ferenc nagyot sóhajt, amikor rákérdezek erre, s először csak annyit tesz hozzá, hogy nem egyszerű a feladat. A nyári hónapokban már hajnali négy órakor csörög a telefon, mert a halaknak enni kell adni, a töltést le kell kaszálni, ki kell adni a halat a vevőknek, így este tíz óra, mire hazaeér. Másnap ugyanez a forgatókönyv. Augusztus végére csaknem elfogy a lendület, mivel egy fizikai alkalmazottal és egy adminisztratív feladatokat ellátó élettársal egészül ki a csapat. Alkalmi munkásokat néha foglalkoztatni kell, s olykor a fiúgyerekek besegítenek az apjuknak, bár egyelőre mindkettő máshol igyekszik megvalósítani az álmait.

A tavakban extenzív polikultúrás haltermelés folyik. Békés Ferenc a Dinyési tükrös pontyot termeli, mert ez a pontyfajta fejlődik a legjobban a tavaiban. Ugyancsak Dinyésről veszi a ráckevei

pikkelyespontyivadékat, amellyel szintén nagyon elégedett. Van ugyan keltetője, de miután nem ért hozzá, így az apróhalat inkább megveszi, mint hogy veszteségesen üzemeltesse a keltetőt. A ponty mellett busa, kárász, amur, compó, harcsa, süllő és csuka is nevelkedik a tavakban. A megtermelt hal eladása nem okoz gondot, mert van egy állandó vevője, akinek szinte az összes megtermelt halat eladja. Igaz, a vevő nincs közel, hiszen az ország másik végébe kell szállítania a halat, ahol egy kis feldolgozó is üzemel, de miután megfizetik a hal árát és a szállítási költségeket, így Békés Ferenc híven kitart a vevő mellett.

A pályázatok elnyerésében azonban eddig nem volt szerencséje, mert a tenyészanyag-pályázaton kívül még nem nyert egyetlen fejlesztési pályázaton sem. Egyszer szeretett volna halaskadákat venni (10-15 darabot), de lebeszéltek arról, hogy 2-3 millió forintba pályázzon. Békés Ferenc azt is elárulta, hogy nem szégyelli megkérdezni a közelben lévő halastógazdákat, ha valami szakmai problémája akad. És jó helyen kérdez, mert a Horváth házaspár, Németh István és Farkas György felkészült szakemberek. Persze, Békés Ferenc is sok mindent tud már a haltermelésről, de mindig van újdonság, amit érdemes megtanulnia. Amikor rákérdezek, hogy mi a jó a halas szakmában, elneveti magát: előbb kel, mint a Nap, és a Hold fényével kerül csak ágyba. Ebben viszont az a jó, hogy élete párja ébreszti, mégpedig egy csésze kávéval. Békés Ferenc ma már tudja, hogy egy halastó több, mint egy autószerelő műhely, és a természet szépségei lenyűgözik az embert.

A tógazdának azonban nem csak a természet szépsége jut, hiszen a biodiverzitás megőrzése, a madarak, a vidrák eltartása sokba kerül, mivel itt a környéken rengeteg a vidra.

A tavalyi év eredményeiről szólva elmondta, valójában nem érti, mi az oka annak, hogy a két éve kihelyezett 8000 darab pontyból alig kétezret sikerült lehalászni; igaz, ezek a halak már elérték a négy kilogrammos átlagos súlyt. Így a takarmány „megkerült”, de hogy hová tűnt el 6 ezer egyed, azt nem tudni. Ezzel együtt az idei évben nem lesz probléma, mert az ivadékok időben kihelyezte, s a nyújtás, az 1-2 nyaras állomány jó állapot ad az idei termeléshez. Békés Ferenc csak tavasszal és ősszel halászik. Nyáron azért nem, mert ebben az időszakban a völgyzáró gátas tavakból nem tudja elengedni a vizet.

H. GY.

Média Kupa horgászverseny 13. alkalommal

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Kft. május 20-án a megszokott helyen, a balatonszárszói „Nádfedeles” horgásztónál rendezte meg a hagyományos Média Kupa horgászversenyt. A 13. alkalommal összehívott rendezvényen 26 háromfős csapat ült a tópartra, hogy „faggassa” a haltermelésre átalakított, 20 hektáros tavat. Szári Zsolt vezérigazgató meglepéssel nyugtázta, hogy a kollégái, Kozma Ani, Nagy Gábor és a többiek jól dolgoztak, és a versenyzők elfoglalták a stégeket. Amíg a verseny zajlott, az alatt az idő alatt beszélgettünk a vezérigazgatóval.

Szári Zsolt elárulta, hogy nagyon szereti ezeket a megmozdulásokat, mert a meghirdetett versenyre sokan eljönnek, hozták magukkal a díjakat, és nekik csupán a helyszínt és az ételt-italt kell biztosítani. No meg a halat, ami az idén zömmel kétnyaras ponty volt, 0,75 dekától egy kilogramm súlyúig. Az idén 26 csapat jött el, újságírók, horgászszervezetek, horgász szövetségek képviselőit, mindazok, akikkel a cég szinte mindennapos kapcsolatot tart. Némely egyesülettel, szövetséggel, újságíróval már baráti a kapcsolatuk, s nem csak üzleti az együttműködés. Ami a versenyt illeti, a vezérigazgató nem volt elégedett a halfogásokkal, mert nem tudtak annyi halat fogni a versenyzők, amennyi egy-egy versenyen a megszokott mennyiség, viszont remekül felmérhették a tóban lévő halállományt. Ezt a tavat két éve horgásztóból termelő tóvá minősítették át, így a verseny kapcsán jó visszajelést kap a tógazda arról, hogyan nőnek, gyarapodnak a halak. Korábban persze a próbahalászat sem maradt el, viszont a verseny során a tó teljes területéről kaptak képet a halállományról. Azt tapasztalták, hogy a 40 dekával kihelyezett pontyok 72-73 dekagramm átlagsúlyúvá gyarapodtak, vagyis kiugró eredmény nem született, de egészségesek, jó állapotban vannak a pontyok.

A „Nádfedeles” tavon 200-250 mázsa halat termelnek egy évben, ami azért fontos a cégnek, mert innen könnyen telepíthető a Balatonba a hal, mivel közel van a nagy tó. Balatonföldvára viszik el a pontyot és ott telepítik a tóba, így kicsi a szállítási költség (alig tíz kilométerre kell szállítani), de Balatonszárszón is volt már telepítés. Ezen a tavon korábban csak horgásztattak, de sosem volt itt komoly forgalom. Horgászszemmel nézve nagyon nehéz 20 hektáron jól gazdálkodni, mert a halnak nagy tere van a mozgáshoz. Az ideális horgásztavak általában 1-2 hektárosak.

A cég éves haltelepítési kötelezettsége 300 tonna ponty, de emellett süllőből 6 tonna egynyarast kell kihelyezniük, és compót, aranykárászt is kihelyeznek 1-2

FOTÓ: HAJRÚN GYÖRGY

Szári Zsolt: a horgászok örömmel fogadták a halászat betiltását, és érezhetően nőtt a horgászok tábora, mivel ma már 80 ezer horgászjegyet értékesítenek

tonna mennyiségben. Csukából 250 ezer darab előneveltet telepítenek, míg süllőből az egynyaras állományt helyezik ki, első sorban azért, mert a tóban kiválóan megújul az állomány, mert a süllő számára nagyon jó ivóhelyek vannak, így a hal jól tud szaporodni. Az már más kérdés, hogy a milliárdnyi zsenge süllőivadékból viszonylag kevés éri meg az egynyaras kort, mert táplálkozásbeli problémák vannak. A harcsaállomány még mindig nem heverte ki a 2011-es nagyméretű pusztulást, amelyet a cirkovírus okozott. Ma már fogható a kisebb harcsa, de a pusztulás előtti állomány kialakulásához legalább 10-15 év szükséges. Egynyaras harcsa telepítésével azonban segítik az állomány regenerálódását. A Balaton fő ragadozója azonban ma is a süllő – de persze, sem a harcsát, sem a csukát nem szabad „mellékesen” kezelni. Különösen a csukát nem, mert ahogy tisztul a Balaton vize, és egyre kevésbé zavaros a víz – ezt a keleti medencében tapasztalják – nos, ott már a csuka a meghatározó ragadozó, mert jól lát a vízben. A vezérigazgató megemlíti, hogy a menyhalas projektjük két éve tart, és már „nagyobb” mennyiségben is kihelyezték az idén ebből a hal-

A Halászlé Lapok idén is indította a doktori csapatát, ezúttal Dr. Fodor Tamás, Ifj. Dr. Hangodi László és Dr. Vindisch Kálmán alkotta a nagy hármast. Fodor Tamás csapatvezető annak ellenére jól érzi magát, hogy a vízparton elkerülte a szerencse. A körülmények és a szervezés, ha lehet, még jobb volt, mint egy évvel ezelőtt, és jövőre sem hagyja ki a rendezvényen való részvételt.

Hangodi László harmadszor fogott horgászbót a versenyen, amit inkább majálisnak tekint, mint vére menő küzdelemnek. Kiváló halételeket szolgáltat fel, ajándékcsomagot kapott minden versenyző, és tulajdonképpen önfelédtté együttléttel hódolhatnak a sportársak a békés halak horgászatának. A becsülethalat idén is megfogta a fiatal sebész, és ígérete szerint jövőre is szívesen itt lesz.

Vindisch Kálmánnal jelentősen erősödött a csapat, mivel az első alkalommal versenyző fogorvos két pontyot is a számba tett. Vindisch Kálmán is csak megerősítette az előtte szólók mondandóit, mert ő is jól érezte magát, és a csapat egységét, a hangulatot is dicsérte. A Halászlé Lapok csapata nem profi horgászokból áll, a doktoroknak igazi kikapcsolódást jelent a balatoni horgászat, és elsősorban a süllő fogásában jeleskednek. A pontyhorgászat más ismereteket követel, más felszereléseket is. Ahogy Vindisch Kálmán megállapította, és látva a profi felszereléssel megjelent sportársakat, úgy döntöttek, hogy háziversenyt rendeznek. Ennek keretében Hangodi László az első harmadban magához ragadta a vezetést, kifogta az egy pontyot, de Vindisch Kálmán doktor az utolsó percekben átvette a vezetést, mert kifogta a második pontyot is. Ezzel eldőlt, hogy Fodor doktor a harmadik, Hangodi László az utolsó előtti, míg Vindisch doktor az első helyet szerezte meg. Vindisch Kálmán úgy nyugtázta, hogy az eredmény reálisan tükrözte az erőviszonyokat.

fajból. Kétezer darab hal nem sok, de ha mennyihalról van szó, akkor kétezer egynyaras példány nem lebecsülendő mennyiség. A menyhal-projektet a gödöllői egyetem halgazdálkodási tanszékével közösen valósítják meg. Sajnos még nem kiforrott a menyhalszaporítás, -nevelés technológiája, így nagyon nehéz a kezdeti időszakban a lárvá nevelése, mert hidegebb vízre van szükség, mint más halfajok esetében.

A garda – amely a Balaton ikonikus halfaja a tihanyi őshalászat óta – tulajdonképpen tengeri halfaj, bár édesvízben ívik, és ott éli le életének egy részét. Különleges hal, mert keveset lehet tudni az életéről, életformájáról, szaporodásáról, mivel rejtőzködő életmódot folytat. A garda ritkán kerül a horgász látókörébe, s már-már legenda kering róla, hogy zivatark idején,

az égből pottyant a Balatonba. A garda esetében nem avatkoznak be az állomány növelésébe, mert önfenntartó az állomány. A végére maradt a busa és az angolna témaköre: az angolnaállomány lassan, de biztosan fogy, 26. éve nem telepítenek angolnát a Balatonba. Tavaly 20 tonnát, idén már csak két tonnát fogtak a Sió-zsilipen, elsősorban azért, mert rövid ideig volt nyitva a zsilip a kedvező periódusban. Az egyedpéldányok egyre nagyobb súlyúak, azonban a horgászok is egyre ritkábban találkoznak vele. A vezérigazgató szerint 15-20 év múlva már nem lesz angolna a tóban. Hasonlóan vélekednek a busáról is, bár nagyon sok ellentétes vélemény látott napvilágot arról, hogy a busa szaporodik-e a Balatonban vagy sem. Szári Zsolt szerint a rendelkezésre álló kutatási eredmények alapján a busa nem szaporodik, mert a meglévő állomány a tógazdaságokból szökött be a víztérbe. Jó hír, hogy a Balaton vízgyűjtő területein is törvényi szinten megtiltották a busanevelést, -szaporítást, -keltetést, az előnevelt s a zsenge kihelyezését. A törvény betartására a cég oda fog figyelni, de azok a gazdálkodók, akik a tórendszer vizével dolgoznak, érzik ennek a tiltásnak a fontosságát, súlyát, és felelősen gondolkodnak.

Még nem rendeződtek teljes mértékben a haltermelési körülmények. A cég tulajdonában két tó van csupán, a balatonföldvári (140 hektár) és a balatonszárszói. A töreki tógazdaság a nemzeti park tulajdonában volt, amelyet a cég bérelt, és halat termeltek benne. Két éve azonban visszaadták a tógazdaságot a nemzeti parknak, mert ott már nem foglalkoznak haltermeléssel. Egyrészt azért, mert vízszegény területen van, nehéz körülmények között folyt a termelés, állandó volt az oxigénhiány, és nehéz volt mentesíteni a termelt állományt a „szeméhaltól”. S miután védett területről van szó, a tó karbantartását is nehéz volt megoldani (például a nádrít-

kítást), így a termelés nem volt rentábilis. Az Irma-pusztai (270 hektár) és a buzsáki tógazdaság (130 hektár) a cég kezelésében van már, de még nincs a tulajdonukban. Az elmúlt időszakban azonban kedvező változást hozott, hogy a varászlói tógazdaságot (150 hektár) az NFA kiváltotta, és a cég vagyionkezelésébe került 20 évre, bár 2020-ig még bérlő foglalkozik a gazdasággal. Móríchelyen és Fonyódon szintén még a bérlők tevékenykednek 2020-ig, de nagy előrelépést jelent, hogy a Balatoni Halászati Zrt.-től – amely MNB-tulajdonban volt – a tulajdonosi jogokat a Földművelésügyi Minisztérium kapta meg, ahová a BHN Zrt. is tartozik. Így most már elindulhat az a folyamat, ami 2009-ben kezdődött el, nevezetesen, hogy elrendeződjön a tavak sorsa, és véglegesen a cég birtokába kerüljenek a tógazdaságok, ahol a haltermelést végezhetik. Elsősorban azért, hogy saját termelésből tudják teljesíteni a 300 tonnás haltelepítési kötelezettséget, és ne a piacról kelljen beszerezni az 1-2 nyaras pontyot. Ennek ott van jelentősége, hogy egyrészt a beszerzéseket csak közbeszerzési eljárással tudják megoldani, ami féléves folyamat, másrészt úgy vásárolnak halat, hogy nem tudják, milyen minőségű a ponty, mert aki pályázik és nyer, attól mindenképpen el kell hozni a halat. A saját termeléssel viszont ez a közbeszerzési folyamat elkerülhető. Állategészségügyi szempontból sem mindegy, hogy milyen egészségi állapotú hal kerül a Balatonba. Ha viszont a tógazdaságoknál rendeződnek a viszonyok, akkor nemcsak a saját szükségletet tudják megtermelni, hanem a piacon is meg tudnak jelenni a balatoni hallal. A Balaton vízrendszeréből kikerülő hallal pedig a Balatoni Hal márkanevet ismét behozhatják a köztudatba, és nem lesz az éttermekben sem hiány ebből a halból.

Négy éve, hogy a Balatonon betiltották a halászatot. A vezérigazgató szerint

nem valósultak meg azok a negatív felhangok, amelyek a döntést kísérték. A horgászok természetesen örömmel fogadták a halászat betiltását, és érezhetően nőtt a horgászok tábora, mivel ma már 80 ezer horgászjegyet értékesítenek. A tó halállománya nem omlott össze, nem volt rendkívüli halelhullás, a „busabomba” sem robbant fel a Balatonban, de persze az sincs kizárva, hogy nem lesz halelhullás. A halórzés mindig is központi kérdés volt a cégnél. Az eredményes halórzés felér egy fél telepítéssel. A haltolvajok ma már kifinomult technikával lopják a halat, és üzletszerűen sértenek törvényt. Szerencsére ma már szigorúak a büntetési tételek, így sok ember számára elrettentő a hallopásért kiszabható büntetés. És a cég horgászati szabályzata sem bánik kesztyűs kézzel a szabálysértőkkel szemben, mert akár több évre is kitilthatják a vétkeseket. A cégnél is felveszik a kesztyűt, és kifinomult módszerekkel figyelnek a szabálysértőkre. Jelenleg 16 halór őrzi a 220 kilométeres partszakaszt. Ez persze kevés, de a halórok már jól ismerik azokat a helyeket, ahol szívesen feltűnnek a rapsicok. A cég éves szinten 80 millió forintot költ halórzésre.

Szári Zsolt végül elmondta, hogy jövőre elkészül a keszthelyi horgászturisztikai beruházás, ahol 20 apartmannal bővülve teljes kiszolgálásban részesíthetik a horgászokat. A Média Kupára pedig jövőre is várják az érdeklődőket.

H. GY.

A tiszai halászlé része a magyar kultúrának

Nemrég hungarikum lett a tiszai halászlé, amely része a magyar életérzésnek, kultúrának – jelentette ki Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter Tiszafüreden, a helyi önkormányzat rendezvényén tartott sajtótájékoztatón. Fazekas Sándor gratulált a tiszai halászlé hungarikummá minősítését kezdeményező tiszafüredi önkormányzatnak és a nemes ételt generációkon keresztül fenntartóknak, akik eredeti formájában őrizték meg a Tisza-tavi nyári programok „gasztronómiai csúcspontjának” számítató tiszai halászlévet.

Szakáli István Loránd, az agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős helyettes államtitkár az eseményen felidézte, hogy a 152 elemű Magyar Értéktár a „hungarikummá válás előszobájának” számít, de mellette több mint tízezer helyi érték található egyéb – helyi, megyei, tájegységi, határon túli nemzetrészi – értéktárakban. Kovács Sándor, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közigyelés elnöke szerint a tiszai halászlé megérdemelné, hogy megismerje az egész világ. (MTI, FM Sajtóiroda)

Bővült a MOHOSZ gépjárműflottája

A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) gépjárműflottája 20 darab Toyota típusú platós terepjáróval bővült, továbbá motorcsónakokat, éjjellátó készülékeket, hőkamerákat szereztek be, a fejlesztés összköltsége több mint 400 millió forint volt – mondta el Bitay Márton Örs, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára. Az államtitkár hozzátette: hazai forrásból finanszírozták a beruházást, amely azt a célt szolgálja, hogy egyre inkább kontrollálni lehessen a magyarországi horgászvizet és minél kevesebb esély legyen az orvhalászatra, orvhorgászatra. A fejlesztés révén minden megyében és a fővárosban is üzemel majd egy-egy terepjáró,

amelyeket a MOHOSZ kötelékében szolgáló halórok használnak.

A kormány 2014 óta több mint 1,3 milliárd forintot fordított a 400 ezer taggal rendelkező MOHOSZ és ezáltal az egész magyar horgásztársadalom támogatására, a magyar gazdaság teljesítménye pedig lehetővé teszi, hogy további forrásokat biztosítsanak majd ennek a területnek. Az orvhalászatról elmondta, hogy bár az utóbbi években drasztikusan csökkent az engedély nélküli horgászok (rapsicok) száma, a problémára továbbra is figyelni kell. A magyar állam 30-50 fővel üzemelteti az állami halórzószolgálatot, a MOHOSZ-nál pedig 400 halór dolgozik, akiknek a számát a közeljövőben 800-ra akarják emelni. (FM/MTI közlemény)

Az ŐrvidékHáz bemutatja:

Július 7-8-9. Ferences - kert
 Nyitvatartás naponta 10-23-ig Szombathely

I. VASI HALAS NAPOK!

 Találkozunk **3** napon keresztül!

2017. július 8.-án szombaton hagyományőrző rendezvényünkön versenyzőink 3 kategóriában mérik össze halfőző tudományukat.

A verseny fő célja a halételek népszerűsítése. Ennek érdekében a látogatók kóstolójegyet vásárolhatnak, amit a versenyzők által készített remekművek megkóstolására lehet beváltani.

Szakmai verseny kategóriák:

1. Dunai jellegű halászlé
2. Tisza-Körösi jellegű halászlé
3. Egyéb hal étel különlegesség

További információ: www.magyarhal.hu

23 000 LITERES KAMIONAKVÁRIUMBAN ŐSHONOS HALAK!

KERTI DÍSZMEDENCÉBEN KOI PONTY BEMUTATÓ!

1500 LITERES ÓRIÁSBOGRÁCS!

VASÁRNAP BELGA CSOKOLÁDÉ ARANYHALAK AJÁNDÉKOZÁSA MINDEN 8 ÉV ALATTI LÁTOGATÓNAK!

MINDEN FELNŐTT BELÉPŐJEGYHEZ INGYENES RECEPTFÜZET!

VASÁRNAP CIVIL FŐZŐVERSENY!

A versenyre az orvidekhaz@gmail.com-on lehet jelentkezni!

HALGASZTRONÓMIAI RÉSZTVEVŐK

ARANYPONTY Zrt. - Juli 7.-8.-9.
 - Halászlé halgombóccal, - Halászlé pontyszelettel
 - Halászlé ponty filével / harcsa filével,
 - Rántott ponty szelet, - Rántott ponty filé
 - Rántott afrikai harcsa filé, - Grillezett harcsa (friss salátával)
 - Süllő, pisztráng, sült keszeg,
 - Halkolbász, halfasírt, Halchips, Halsaslik, - Házirétesek.

BALATONI HALGAZDÁLKODÁSI NONPROFIT Zrt. - Juli 7.-8.-9.
 - sült keszeg - pontyszelet, - fogasfilé,
 - süllő egészben sütve, - harcsafilé és hekk.

FEHÉRTÓI HALÁSZCSÁRDA ÉS PANZIÓ. - Juli 7.- 8.- 9.
 - Szegedi halászlé, - Haltepertő lilahagymával,
 - Egészben sült halak: süllő, hekk, keszeg, kárász.

GYŐRI ELŐRE HALÁSZATI TERMELŐ SZÖVETKEZET - Juli 7.-8.
 - Szigetközi harcsagolyó, - Friss előhűtött halak;
 - Több féle halászlé, - Halászlé-sűrítmény;
 - Füstölt halspecialitások, - Halsaláta, - Halpástétom,
 - Lapon sült pontyfilé, - Afrikai harcsafilé.

PÉNTEKEN, SZOMBATON, VASÁRNAP: VIDÁMPARK MINDENKINEK!

A 3 napos rendezvényre napi jegyek kaphatók! 18 év felett 1000 Ft/nap, 18 év alatt ingyenes! Szombatra kóstoló jegyek kaphatók 350 Ft/db!